

PEKINGNYTT

Ericsson
LM

Nr 1 1980

Personaltidning för anställda vid Norrköpingsfabriken

Argång 2

BIGGEST IN THE WORLD — i årets första Pekingnytt kan du läsa om Björn Larssons Amerikaresa. Och en del annat . . .

FÅR MAN SLÅ EN RÖKARE?

Nej, det får man naturligtvis inte, men man kan visa att man inte tycker om tobaksrök på annat sätt. Det har många gjort som svarat på den enkät som antirökgruppen (ARG) lämnat ut till alla anställda.

Efter beslut i skyddskommittén har alltså ARG bildats. I ARG ingår Helena Pettersson Metall, Anders Lysén SALF, Hans Andersson SIF, Britta Johansson hälsovårdsavdelningen samt Rune Håkansson företaget. Samtliga i ARG är rökare, utom syster Britta som är klokare. ARG ska bli driva en antirökkampanj och vi har startat med den förut omtalade enkäten. Av de svar som inkommit (ca 300) framgår att en mycket stor del av de som inte röker, känner sig besvärade av tobaksröken från rökarna. Vi som röker borde ju självfallet visa större hänsyn, eller hur? När alla svar kommit in från enkäten ska vi redovisa resultatet i Pekingnytt och vi ska dessutom driva en del andra anti- och frågor.

HAN VET INTE VAD HAN GÅR
MISTE OM NÄR HAN INGET
SER GENOM RÖKMOLNET

ATT VARA ELLER INTE...

"Folk applåderade som vassinniga. Arbisteaterns ensemble kom rusande för att se vad det var frågan om. Jörgen Mulligan fick ett nervöst sammanbrott. Arbis och stadsteatern får slå igen. Gun Jönsson känner sig misslyckad och överväger om att hoppa i Motala ström." Skämt åsido, sedan ett halvår tillbaka har LMEs teatergrupp funnits. Gruppens huvudsakliga uppgift har varit att försöka få in lite "kultur"

vid fackliga möten. Detta har också fått till följd att uppslutningen till mötena har ökat med 50 %. Man har också fått andra engagemang som t.ex vid Metall 12:ans årsmöte i Folkets Hus och förfrågningar om de inte vill ställa upp 1 maj i Folkets Park.

Alla texter har gruppen skrivit själva, kostymer har man lånat från teaterkällaren och musiken har man fixat med bandspelare.

Man är också öppen för flera medlemmar i gruppen. Vänd Er till Jan Jaani vid ev. anmälan eller förfrågningar. Teleankn. 250.

Teateraporna Kicki och Eva-Lotta snofsar till sig.

Välkommen Karin

— Du behövs här!

Vi har äntligen fått en ny sjukgymnast vid fabriken. Hon heter Karin Söderberg. Hon heter Karin Söderberg. Hon är 26 år och kommer urbrungligen från Ljusdal. Karin är legitimerad sjukgymnast och gick ut från Karolinska i Solna, januari 1977. Sedan dess har hon jobbat i Uppsala i 3 år. Hon är inte portfåne men motionerar regelbundet med bla jazzdans, simning och gymnastik därför att hon mår bra av att röra på sig. Karin började här i mitten av januari och hon berättar att hon känner sig välkommen hit, att hon trivs i Norrköping och så här beskriver hon sin verksamhet som sjukgymnast:

För närvarande arbetar jag efter ett schema vilket innebär att jag är på Ingelsta tisdagar och torsdagar och här på NG övriga dagar. All individuell behandling sker på NG där lokaler och utrustning finns.

En företagsgymnast behandlar inte bara, utan skall även arbeta förebyggande så att uppkomster av belastningsbesvär m m minskar. Hälften av arbetstiden ägnar jag åt förebyggande och hälften åt behandlande verksamhet. Den förebyggande delen består för min del av att jag dels ensam går ut på avdelningarna och gör arbetsplatsbesök för att bli titta på ev felaktiga arbetsställningar, dels gör jag ergonomironder på avdelningarna tillsammans med läkare, sköterska och skyddsingenjör samt övrig berörd personal. Då stu-

derar vi bli arbetsställningar, lyft, belysning m m samt ger råd om hur det kan ändras till det bättre.

Pausgymnastik

Pausgymnastiken har mycket stor betydelse då det gäller att förebygga belastningsbesvär som följd av ensidiga, monotona arbetsställningar. Alla bör skärpa sig och medverka i gymnastiken.

Jag kommer att engagera mig i denna verksamhet bli genom att regelbundet samla förgymnasterna för genomgång av program samt följa upp gymnastiken på de olika avdelningarna.

För att nå så många som möjligt kommer jag att ha en del gruppverksamhet, bli a rygg- och nackskola. I de grupperna kommer personer som redan har besvär från rygg eller nacke att medverka samt nyanställda som ska instrueras förebyggande hur man kan och ska sköta sin nacke eller rygg.

All sjukgymnastisk behandling sker på ordination från företagets läkare Dr Hedvall, men om det är så att ni undrar över något och vill ha råd så går det bra att ringa, säkrast 11.30—12.00 ankn 118 måndag, onsdag och fredag eller är ni välkomna att titta in till mig i mina lokaler. Förmedlande länk även syster Britta ankn 152 säkrast 11.00—12.00.

Karin Söderberg

Det här är KARIN SÖDERBERG, företagets nya sjukgymnast. Karin kommer närmast från Uppsala och skall nu ta itu med våra onda rygg- och nackar. Här får IRENE OGENBRATT goda råd.

THE GREAT ADVENTURE

— dagbok från en resa västerut

LÖRDAG 15/12

När jag i november tillfrågades om jag var intresserad av att åka till USA för att få en veckas utbildning på den automatiska isättningsmaskinen för IC-kretsar som fabriken köpt, för att komplettera den maskin som redan fanns, var jag naturligtvis inte sen att tacka ja. USA: Kojak, Mc Cloud och dom andra grabbarnas hemland får man inte så många chanser att besöka. USM Dyna-Pert som fabriken heter ligger i Massachusetts ca 3 mil norr om Boston som i sin tur ligger ca 30 mil norr om New York.

Överresan tar mellan 7 och 8 timmar, så man har gott om tid att bekanta sig med planet, flygvärdinnorna och passagerarna (ca 350 st.). Jag satt i mitten på en 3-plats soffa vid ett fönster, mellan en amerikan som studerade i Tyskland och en servicechef från IBM. Vi skulle ha kommit till Kennedy Airport

och New York vid 3-tiden amerikansk tid och min anslutning till Boston skulle gå 17.30, men eftersom vi var ca 3 timmar försenade missade jag den. Alla som missat en anslutning fick medelände att uppsöka SAS-terminalen, så skulle dom hjälpa till med att man kom dit man var på väg.

Efter ett par timmars väntan fick jag en biljett på en "shuttle" (jämför svenska ordet skyttel) det är ett flyg som går en gång varje timme mellan den andra stora flygplatsen i New York, La Guardia och Boston. Om jag tog en taxi skulle jag hinna, för sista flygningen skulle gå kl. 22.00 och jag hade ca 40 min. på mig. Utanför terminalen tog jag en "Yellow Cab" genom utkanterna av New York till La Guardia. Shuttle-flyget fungerar ungefär som vanlig stadskommunikation dvs. det går inte att beställa plats utan man fyller på till det är fullt, så får resten vänta 1 timme till nästa flyg. När man kommer till flygplatsen får man fylla i en biljett med namn och adress och därefter gå igenom dom numer så vanliga metalldetektorerna där bagaget röntgas, därefter kan man gå ombord. Jag hann, med ca 5 min. tillgodo! I luften tar sedan flygvärdinnorna hand om dom ifyllda biljetterna och man får betala (48\$).

I Boston tog jag en taxi för att åka till hotellet som hette Kings Grant Inn. Intressant, inget gick bra och jag sov gott efter 23 timmars oavbrutet resande.

SÖNDAG

Uppsökte matsalen för att äta frukost. På vägen tillbaka till rummet köpte jag söndagsutgåvan av *The Boston Globe*, en tidningsbutik på ca 2,5 kg. Största intresset ägnade jag åt TV-bilagan för veckan. Det är TV praktiskt taget hela dygnet och för området jag bodde i fanns 7 kanaler att välja på. Under min vecka visades 69 långfilmer, ca 25 sportevenemang (mest amerikansk fotboll och hockey) samt flera serier som vi har här hemma t. ex *Bonanza*, *Star trec*, *Kojak*, *Benny Hill*, *Alias Smith and Jones*, *Gun Rockford*, *MASH*, *Columbo*, *Baretta* osv. plus massor av serier som vi ej har sett.

Efter att ha spenderat eftermiddagen med att titta på TV blev jag hungrig. I rums-servicen ingick att man kunde beställa hamburgare och eftersom jag var hungrig beställde jag två. Jag visste ju hemifrån hur små dom är här. Dom levererades under lock och efter att ha betalt 3\$ lyfte jag på det första. Det var en hel måltid. Hamburgaren var den största jag sett med två brödsivor, sallad, potatischips och sås. Det tog

hela kvällen att äta upp båda hamburgarna och jag lärde mig att det amerikanska uttrycket "biggest in the world" inte bara är ett påhitt.

MÅNDAG

Taxi till USM:s fabrik. Det visade sig att vi skulle bli 5 st. vararen på kursen. 3 amerikaner, 1 kanadensare och jag. Kanadensaren Tom och en amerikan Tony bodde på samma hotell som jag och vi slog oss ihop. Dom ha båda hyrda bilar så transportproblemen löste sig. På kvällen beslöt vi oss för att åka på något annat ställe än hotellet. Valet föll på "the Ship", en restaurant som är byggd som ett piratskepp. Man får äta i kajutorna och serveras av tidstypiskt klädda uppässare.

TISDAG

Efter kursen åkte vi till hotellet och vilade ett par timmar (såg på TV). Dagens middag beslutade vi att äta på hotellet: sallad, bröd och rostbiff med bakad potatis. Vi beslöt även att prova poolen. Efter en timme i vattnet var det skönt med bastu och den sista öl innan dagen avslutades med mer TV.

ONSDAG

Under dagen snöade det kraftigt och tillsammans med noadigt väder blev vägarna slushala, så kvällens utflykt till "The Golden Banana", en lyxig nattklubb i utkanten av Boston, inställdes. Istället avnjöt vi ånyo middag på hotellet.

TORSDAG

Vi började kvällen med att

besöka "Liberty Tree Mall", ett stort köpcentrum en mil utanför Boston. Det var uppbyggt som Linden med olika affärer under ett tak, men säkert 10 ggr större. Där fanns i stort sett allt att köpa. Bland annat fanns ca 10 st jeansbutiker med Lee och Wrangler jeans för ungefär 60 kr st. En jättestor sportbutik stor som Spiralen med allt inom sport man kan tänka sig. Dessutom 5 eller 6 stora varuhus, varje stort som 3-4 Spiralen. Tyvärr var det inget utom jeans och elektronik som var billigt så shoppingen inskränkte sig till ett minimum.

FREDAG

Eftersom vi varit väldigt duktiga och flitiga så bestämde Norman, vår lärare, att vi fick disponera fredagen som vi ville. Tony beslöt att åka hem och Tom och jag

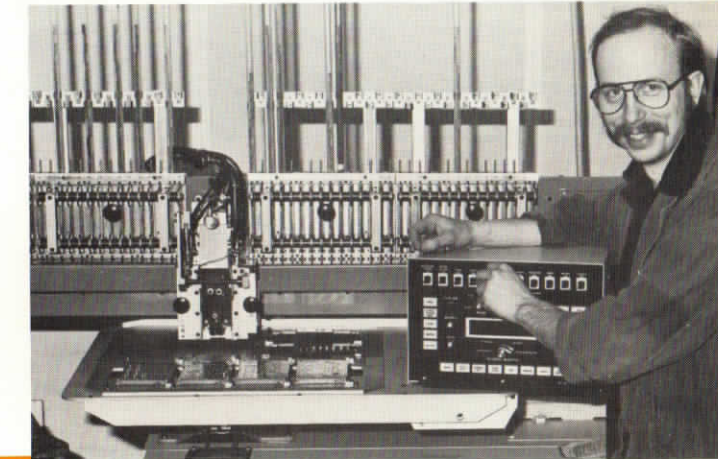
bestämde oss för att åka in till Boston. Vi började med boka om våra flygresor. Väl inne i centrum parkerade vi bilen i ett av dom stora parkeringshusen och gick till fots runt i centrum. Det är stora skillnader mellan bebyggelsen i en amerikansk stad. Gamla hus står vägg i vägg med helt nya och mellan husen går små återvändsgränder in, där slummen verkligen syns.

Resan hem gick fort och utan förseningar. Den svenska pass- och tullkontrollen beredde inte heller några problem, och jag kom tillbaka till Norrköping den 22 dec. kl. 15.00.

Förutom upplevelserna och minnena så här i efterhand så tycker jag inte att USA är så avlägset längre, men visst har dom mycket som är "biggest in the world".

Björn Larsson

ISÄTTNINGSMASKIN FÖR IC. Den maskin som Björn Larsson utbildat sig på i Amerika, är, en datorstyrd, automatisk isättningsmaskin för integrerade kretsar (IC). IC är sådana där små fyrkantiga svarta komponenter med många ben! Maskinen är placerad på Vt 316 (förarbetet) och den kan montera ca 1500 IC i timmer.

33:an om ålderns mystik...

I det förra numret av Pekingnytt var rubriken på den här spalten något tvetydig vad jag förstår, men lite avsiktligt med tanke på att få något allmänt att skriva om. Åsikter har man ju om det mesta, men ålder är ju något särskilt. Efter att ha läst igenom lite av både dags- och veckopress var jag väl inte den första som fann att vi är åldersfixerade. I de flesta artiklar fanns alltid åldern angiven. Varför? Det har ju ingen som helst betydelse, om det inte har något samband med det som hänt.

Ungdomarnas inställning är ju inte mycket att göra åt. För dem är en 30-åring gammal, det ändrar sig med åren. Men i en artikel ropade en 50-årig s.k. "kändis" ut att hon var livrädd att bli gammal och ful. Man kan ju fråga sig om man måste bli ful, för att man blir gammal? Ung och vacker, när slutar den perioden i ens liv?

Förhoppningsvis ska vi ju alla bli gamla. 1930 gav sig en turk vid namn Saro, då världens äldste, ut på en föredragsturné i Amerika. Han var då 150 år, så tala om ung och gammal. Den åldern skulle jag väl inte vilja uppnå, men så länge nyfikenheten på livet finns, så länge tror jag att man inte känner sig gammal.

Inger

I FÄDRENS SPÅR...

... syntes nyligen tre tappra NG-killar. Bengt Johansson, Björn Thyren och Hans Bjurgard deltog nämligen i årets Vasalopp. Jobbigt men kul var den spontana kommentaren efter fullbordat lopp som pågick i dryga 7 timmar för Bengt och i 9 timmar för de andra två.

FLYGANDE START!

Ett hoppets ljus började tändas igen bland rinkbandytövarna efter 1980 års krigande i Korpens div. 3. Från att i två säsonger rasat rakt ner från högsta divisionen börjar äntligen smaken på segrar komma igen, mest beroende på förnyring i laget som stimulerade "åldringarna" till stordåd. Följden av denna härliga laganda blev att vi i år gick obesegrade genom serien, tre poäng före nästkommande lag. Som slutkläm på

årets säsong flög vi så över till Visby för att delta i LME:s KCM-turnering. Där blev motståndet oss för svårt att kunna gå till slutspel. Söderhamn var turneringens bästa lag.

På bilden ser du Visby-gänget, fr. v.: Ove Rosin, Peter Finne, Anders Malmgren, Jalmar Bäckström, Leif Djerf, Tommy Andersson, Ulf Wangberg, Kari Tainio, Peter Johansson, Risto Grönros.

Foto: Hans Janselius

FÖDELSEDAGSPRESENTEN

Den 30:e i tionde
är det en minnes dag
Min lilla vackra flicka
har sin födelsedag

Jag tänker köpa blommor
eller en kjol av ull
en stekpanna kanske
eller en stor kastrull

Man skulle kanske köpa
en trevlig vit hatt
det går väl kanske bättre
med en liten katt

Men pengar jag tycks sakna
som räcker till det här
Hon ändå ska få vakna
med puss och kram från
mig som håller henne kär.

Christos Bakirtzis

BOLL-DAX

Det börjar våras för damfotbollen! IK Spetsens damlag har sedan lång tid tillbaka kört regelbundna träningspass. Tisdagen den 22 januari körde man det första i motionshallen och sedan har det alltså varit full fart varje vecka.

Nya tränare inför säsongen är Per Hörström och Anders Lysén och de hälsar genom Pekingnytt alla tjejer välkomna till laget. För närvarande är det ett tiotal som tränar, bland dem Pirjo Heinonen på bilden här ovan, som togs av Lennart Nykvist.

KORT OM BORDTENNIS

Bordtennissektionen har haft en framgångsrik säsong. Lag 1 vann korpens division 2, lag 2 vann division 10 och även våra 3:e och 4:e lag gjorde fina insatser. I Spetsens KM (klubbmästerskap) ställde 12 förhoppningsfulla upp. Tävligen gav följande resultat:

1) Kenneth Svensson, Klubbmästare
2) Janne Lagerström
3) Inge Andersson.

Sverige
har
sommar
tid!
6/4
kl 02.00
- 28/9
kl 03.00

	PROV	SLOLAR	Jobba?	BIL-MÄRKE	ÅKER	EN	EJDC		GJÖRDE
	T	A	N	D	E	M	C	Y	K
FÖR DEN SOM UPP	S	T	E	G	E	F	A	G	A
UT-BYTT	E	R	S	A	T	T	ASK ÖL	E	T
ENERGI-INTAG	M	A	T	R	A	S	T	SKRED GERÄRR	R
TÄVLING	E	M	HAR KOPP	JAVISST O	VY FLYKIG	U	T	S	I
HÄRAN FANTASIER	S	P	Ö	K	E	N	FÖR MÖSSA	Å	K
GUD	T	O	R		T	FINDS ÖVER VATTEN	B	R	O
TIDE-VARV	E	R	A	24 DEC.	E	V	A	FÖR FLASKA	L
	R	EJ VÄR	REDE B	UT-FÖR-SÄLVING	R	FÖR FOT	S	K	O
PÅSIKT	T	E	O	R	I	GREK Ö	K	O	R
OMEGA	U	R	BALTER	E	S	T	E	R	K
	R	HAR MAN ALLTID ANDAN	B	A	K	HJÄLP ORGA-NISATION	R	K	A

Grattis Mari-Ann!

Mari-Ann Andersson, Vt 318, och Ingvar Wallin, Vt 721, heter premiärvinnarna i Pekingnytt. De vann vår första tävling och får var sin LP-skiva.

Nu är det dags igen. Fyll i och lägg i lådan! Senast den 30 april vill vi ha svaren!

NAMN: _____

AVD.: _____

PEKINGNYTT

Redaktionskommitté: Rune Håkansson (Redaktör), Bengt Holm (SALF), Viljo Pukkila (Metall) och Inger Lindén (SIF). Foto där ej annat anges: Petr Zatrepa- lek. Nästa nummer kommer i juni 1980. Manusstopp 30 maj.